

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

www.parohiaserbanvoda.ro

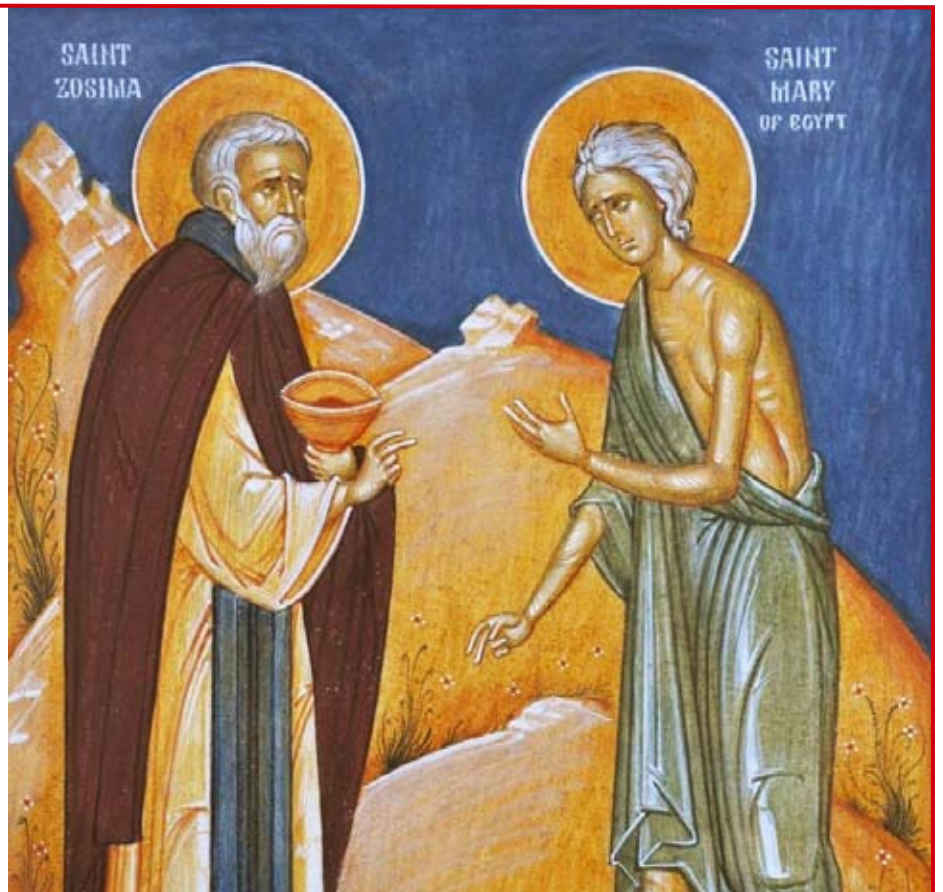
DUMINICA A 5-A DIN POST (a Sf. Cuv. Maria Egipteanca)

†) SF. SFÎNȚIT MC. IRINEU,
EPISCOP DE SIRMIIUM;
SF. IER. EUTHIE, PATRIARHUL
CONSTANTINOPOLULI;
SF. CUV. GRIGORIE SINAITUL;
SF. CUV. PLATONIDA

A cincea duminică din Postul Mare este închinată Sfintei Cuvioase Maria Egipteanca. Această femeie, care a trăit la cumpăna dintre secolele al IV-lea și al V-lea, a dovedit prin viața ei care este rolul și rodul pocăinței în viața creștinului. Scrisă de Sfântul Sofronie, patriarh al Ierusalimului între anii 634-638, viața Sfintei Maria Egipteanca se citește la Denia Canonului cel Mare, în ziua de miercuri din săptămâna a cincea a Postului, iar fragmentul evanghelic citit astăzi la Sfânta Liturghie prezintă, și el, un model de pocăință, în persoana femeii păcătoase care a uns cu mir picioarele Mântuitorului, în timp ce Acesta stătea la masă, în casa unui fariseu.

DUMINICA SFINTEI MARIA EGIPTEANCA

Ambele modele de pocăință – a femeii care a uns cu mir picioarele Mântuitorului și a Sfintei Maria Egipteanca – par îndepărtate de viața noastră, atât din cauza păcatelor pe care le aveau cele două femei, cât și pentru înălțimea duhovnicească exemplară, greu de atins, la care se ridică prin pocăința lor. Însă poveștile lor, mai scurte sau mai lungi, sunt valoroase pentru că trec prin toate etapele vieții duhovnicești, de la păcat la sfințenie.

Povestea noastră de viață nu se identifică cu aceste povești de trecere extremă de la patimă la virtute și din acest motiv putem fi tentați să considerăm că nu ni se adresează. Însă Părinții Bisericii ne învață un lucru: nu gravitatea păcatului, ci conștientizarea lui reprezintă momentul de start al pocăinței și nu minunile sau starea

perpetuă de har reprezintă „succesul” unei vieți duhovnicești, ci adâncirea unei relații de dragoste cu Dumnezeu nostru, același Dumnezeu care s-a jertfit pe Cruce și a înviat pentru noi.

Similitudinile dintre cele două povești de pocăință pleacă de la faptul că protagoniste sunt femei și că păcatele de care se fac vinovate sunt legate de plăcerile trupesti, fiind patimi carnale, ușor de înțeles și de observat. Ceea ce leagă însă cu adevărat cele două relatări nu sunt aceste detalii exterioare, ci sunt două elemente interioare, care ne privesc pe noi toți: primul element este dragostea, iar al doilea este întâlnirea cu Domnul Hristos prin pocăință.

„Iertate sunt păcatele ei cele multe, că mult a iubit” sunt cuvintele prin care Mântuitorul Iisus Hristos consfințește ce a îndreptățit-o pe femeia păcătoasă să

se apropie de El și să-L slujească în văzul tuturor. La fel, Maria Egipteanca a fost o mare iubitoare de plăceri trupesti, dar și apoi, în pocăință, a iubit-o pe Maica Domnului și și-a manifestat dragostea prin gesturi fizice duse până la extrem.

Nu trebuie să pierdem din vedere faptul că pocăința nu este doar un gest al nostru, de renunțare la ceva (un păcat sau o patimă), așa cum nu este doar un gest moral. Pocăința este o cale a vieții duhovnicești care presupune întâlnirea cu Mântuitorul Hristos și cu sfinții Lui, precum și însoțirea cu aceștia pe drumul vieții. Atât viața noastră, cât și puterea noastră de a iubi, își iau forța, curăția și noblețea din împărtășirea cu harul dumnezeiesc, de care să binevoiască Domnul Hristos să avem parte în toate zilele vieții noastre. Amin. ✿

Pr. Vlad-Alexandru Mîndru

O SFINȚIRE, UN BILANȚ ȘI NOI ÎNCEPUTURI

O zi istorică pentru Parohia Șerban Vodă: s-a făcut sfințirea raclei Sf. Cuv. Olimpiada, părintele Dinu Pompiliu a făcut scurt bilanț al activității sale din ultimii 33 de ani și, având în vedere pensionarea sa, a predat simbolic funcția de paroh părintelui Adrian Chiriță.

Din frumosul cuvânt al părintelui Dumitru Ștefănescu, consilier eparhial, delegatul PF Patriarh Daniel la aceste momente, am ales câteva fraze care subliniază importanța celor petrecute în această zi: „Pe lângă construirea bisericii de zid, cel mai important aspect este construirea bisericii vii, care este alcătuită din sufletele fiecăruia dintre dvs. Și aici este un merit deosebit al părintelui Dinu (...) că a știut să întemeieze o comunitate vie, rugătoare, în care dvs. să participați cu evlavie la slujbele bisericii, să vă străduiți să vă spovediți, să vă împărtășiți în număr atât de mare, cum s-a văzut și în această zi.

În semn de apreciere pentru activitatea desfășurată de părintele Dinu Pompiliu în această parohie, primește din partea Părintelui Patriarh Ordinul „Maica Domnului Rugătoarea (Oranta)”. (...) această biserică este așezată sub ocrotirea Maicii Domnului și chiar viața de slujire a părintelui Dinu i-a fost așezată la picioarele Maicii Domnului.

În funcția de preot paroh a fost numit, începând cu data de 1 aprilie, părintele coslujitor Adrian Chiriță. Să știți că nu este o sarcină ușoară, mai ales ținând seama de înaltașul pe care l-a avut în această parohie, prin urmare îi urăm ca Dumnezeu să-l ajute în această lucrare și sunt convins că împreună cu părintele Dinu, cu ceilalți slujitori, cu diaconii, cu membrii Consiliului, Comitetului parohial și cu dvs. va putea să ducă la bun sfârșit sarcinile pe care sigur și le va propune cu ajutorul lui Dumnezeu.”

Cu multă emoție, căci lucrarea de aici a fost uriașă, părintele Dinu ne-a spus: „Sunt 33 de ani de istorie pe care i-am trăit împreună, momente frumoase din viața noastră, drept pentru care Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru că m-a păstrat aici ca să duc la bun sfârșit lupta pe care am început-o acum 33 de ani. Apoi, mulțumesc Preafericitului că a semnat ca să rămân aici până când voi fi «parcat» aici, alături de biserică. Dar am avut parte în viața mea de credincioși extraordinari, care s-au jertfit pentru

această biserică (...). Dacă Dumnezeu mă mai ține, este ca să-i pomenesc câtă vreme va mai fi. Știți dvs., se spune că este vreme ca să trăiești, este vreme ca să te și pensionezi ca să-ți cunoști măcar nepoții ca lumea, pentru că în viața mea totdeauna pe primul loc a fost Biserica - și este normal - iar întotdeauna pe locul doi familia. Vreau să mulțumesc și doamnei preotese, care totdeauna a fost lângă mine și m-a slujit. Am avut parte și de consilieri foarte buni, episcopi extraordinari, oameni vrednici, care au pus mai presus de toate slujba lui Dumnezeu și aceasta este foarte important.

De aceea, las o biserică vie părinților, neatinsă de sectarism, o biserică ortodoxă adevărată. Am călătorit cu peste 4.000 de oameni din zona aceasta la Ierusalim, care știu ce înseamnă ortodoxia, pentru acest motiv sectele n-au prins în partea de sud a Bucureștiului. Și contează foarte mult că fiecare știe să dea mărturie bună despre credință.

Am avut colegi extraordinari și le mulțumesc tuturor că au fost oameni slujitori și mi-a dat Dumnezeu acum preoți buni și părintele Vlăduț tot aici crescut, un preot foarte bun și el. Ceea ce m-a ținut a fost pacea din altar și le las pace în altar, asta este foarte important. În rest, sunt proiecte pe care le-am început și trebuie duse mai departe. De exemplu, avem cantina socială, trebuie pusă în lucrare; într-un an de zile au servit masa gratuit peste 4000 de oameni. Este important să diversificăm slujirea aceasta și să avem cât mai mulți săraci la masă.

Pagini de istorie am reușit să scriem împreună. (...) Toate acestea sunt realizări pe care Dumnezeu le-a făcut, dar am fost și eu martor pe acolo.

Acum a venit vremea ca să îmi

regândesc poziția față de fiecare, să am mai mult timp de rugăciune, pentru că distincția care mi s-a dat și care mă onorează dar și mă și emoționează este „Maica Domnului Rugătoarea”, adică să stau undeva să mă rog pentru fiecare. Și câte nu avem de învățat de la Maica Domnului! Așadar, biserica noastră este ocrotită de Maica Domnului, familia și viața mea a fost ocrotită de Maica Domnului, sectorul acesta, așa că mulțumesc Preafericitului pentru această distincție. În orice caz, vă mulțumesc că ați venit aici, mulțumesc și părintelui Eugen Morar, părintelui paroh și părintelui Vlăduț că au fost oameni cu bun nume și care niciodată nu m-au făcut de râs și dvs. tuturor, fiecăruia în parte. Cred că știu taina (n.r. – sufletească) aproape a fiecărui om din parohie. Am să mă rog mai mult și să vă am mai mult lângă sufletul meu pe fiecare. Vă mulțumesc încă o dată pentru tot ceea ce ați făcut!”

Noi mulțumim pentru ceea ce ați făcut, cu multă credință în Dumnezeu și cu iubire oameni. Viața dvs. s-a împletit și confundat cu viața parohiei. Maica Domnului într-adevăr v-a adus aici și v-a îndrumat și ocrotit permanent. Pentru tăria și jertfa dvs. în cele de folos Bisericii v-a trimis oamenii și mijloacele de care aveți nevoie să mergeți mai departe. De fapt, viața dvs. este închisă în fiecare zid sau lucru din această biserică, căci absolut totul poartă o parte din sufletul dvs. și din trăirea dvs. Dar niciodată nu ne-ați lăsat să știm cât de greu v-a fost cu adevărat. Mulțumim pentru discreția și gingășia cu care ați fost alături de toți enoriașii, fii duhovnicești sau nu.

Să ne trăiți și să puneți un alt început vieții în Hristos în această parohie, a dvs. și a enoriașilor! ❀

Noul preot paroh al Parohiei Șerban Vodă **PĂRINTELE ADRIAN CHIRIȚĂ**

Din data de 1 aprilie 2025, Parohia Șerban Vodă are un nou preot paroh, în persoana preotului Adrian Chiriță, urmând la cârma parohiei unui ilustru înaintaș, părintele Dinu Pompiliu, cel care a refăcut din temelii biserica, a construit așezământul social și ne-a lăsat o comunitate parohială vie.

De aici, de la aceste realizări, părintele paroh Adrian Chiriță începe un drum nou, continuând activitatea pastoral-misionară alături de ceilalți preoți și diaconi și având grijă să mențină unită, în pace și credință, Parohia Șerban Vodă.

Duminică, părintele Dumitru Ștefănescu, consilier eparhial, spune: „Să știți că în egală măsură atunci când construiești o biserică așa de frumoasă, așezământul și celelalte construcții, este un lucru foarte greu să le întreții, este aproape mai greu decât construirea propriu-zisă, adică să păstrezi curățenia, să fie biserica încălzită, să fie frumos împodobită, cu icoane, cu flori, să existe un cor care să înfrumusețeze slujbele bisericii, să existe activități culturale, catehetice, sociale; ei bine, să știți că toate lucrurile acestea nu se pot realiza fără implicarea preoților și a diaconilor de la parohie, fără implicarea Consiliului parohial, a Comitetului parohial și, sigur, fără implicarea fiecăruia dintre dumneavoastră, a enoriașilor.”

Îi urăm părintelui Adrian Chiriță să pună un nou început, să meargă pe drumul deschis de părintele Dinu Pompiliu, promițându-i că și noi îi vom fi alături în tot lucrul bun pentru biserica noastră.

Deși îl cunoaștem de ani de zile, nu este în zadar să vă facem cunoscute câteva date din biografia părintelui Adrian Chiriță. S-a născut în familia preotului Dumitru și a prezbiteriei Constanța la data de 23.09.1975, în localitatea Țândărei, jud. Ialomița.

Școala primară și gimnaziul le-a urmat în orașul Slobozia (1982-1990). Între anii 1990-1995 urmează Seminarul Teologic din București, între anii 1996-2000 Facultatea de Teologie ortodoxă din București.

În anul 2002 a fost hirotonit preot pe seama Parohiei Jilava, iar din anul 2010 este numit preot în Parohia Șerban Vodă.

Este absolvent a două mastere: primul în Teologie (2007-2009), al doilea în Comunicare (2010-2012). Dar și a două doctorate: a urmat cursurile de doctorat în Teologie Biblică (2013-2016), iar 2017 și-a susținut teza de doctorat, primind titlul de doctor în teologie; apoi cursurile de doctorat la Facultatea de Filosofie a

Universității București (2015-2018), în 2019 susținându-și teza de doctorat și primind titlul de doctor în filosofie.

Vorbește fluent două limbi străine, engleză și neo-greacă, iar în greaca veche slujește Sfânta Liturghie și toate celelalte slujbe ale Bisericii. A studiat și limbile franceză și italiană.

Provine dintr-o familie de basarabeni cu o veche tradiție preotească, el reprezentând a șasea generație de preoți, fiind preocupat să perpetueze această tradiție în familie, având doi fii: primul dintre ei, Dimitrie, a ales studiile medicale, cel de-al doilea, Andrei, cu multă perseverență a urmat seminarul teologic și a intrat la Facultatea de Teologie Ortodoxă, iar acum este psalt în Biserica Șerban Vodă. Alături de părintele Adrian Chiriță este doamna preoteasă Simona, medic stomatolog, cu care s-a căsătorit în anul 2000.

Părintele Adrian Chiriță este rudă cu marele compozitor George Enescu, mama bunicii din partea tatălui fiind verișoară bună cu mama compozitorului. Poate și așa se explică pasiunea lui pentru muzică psaltică (cu numeroase compoziții proprii), corală, de operă, simfonică dar și muzică modernă, stăpânind bine patru instrumente muzicale: pian, orgă, chitară, vioară dar și câteva instrumente de suflat.

Preotul Chiriță Alexandru, bunicul din partea tatălui, în casa căruia a copilărit, i-a fost primul model de preot dedicat slujirii preoțești, fiind un om integru, pătruns de dorul lui Dumnezeu, dar și de nostalgia pământului basarabean, pe care a fost silit de împrejurări să-l părăsească în anul 1943. Părintele Adrian l-a avut ca model de bun slujitor, cântăreț și instrumentist, moștenind de la acesta pasiunea pentru muzică. Preotul Alexandru este fratele cunoscutului arhimandrit basarabean Chiriță Varlaam, care a avut mult de suferit în Basarabia și Siberia, pentru că s-a împotrivit regimului comunist sovietic.

Copleșit de emoție, părintele Adrian Chiriță a citit duminică, din fața Sfântului

Altar, un scurt cuvânt, ca o promisiune-legământ în noua misiune pe care o are: „Pentru mine această zi reprezintă un moment cu totul deosebit, este o chemare dar și o provocare. Este o chemare a Lui Dumnezeu, Căruia îi mulțumesc că m-a socotit credincios și m-a pus să-I slujesc. Este o provocare ca să pot oferi Bisericii tot ceea ce ani de-a rândul am dobândit în școlile teologice și mai ales în școala duhovnicească a Parohiei Șerban Vodă, în care m-am format încă din anii de seminar, alături de multe alte personalități bisericești care s-au format aici. Este îndeobște cunoscut că Parohia Șerban Vodă este o școală duhovnicească în care s-au format mulți preoți și preotese. Și eu și preoteasa mea ne-am format în această vatră de formare duhovnicească; aici ne-am cunoscut, aici ne-am cununat, aici ne-am botezat copiii, aici am fost numit în postul de preot coslujitor în anul 2010, ca astăzi să fiu instalat în postul de preot paroh al acestei Parohii.

În acest moment aduc mulțumiri Bunului Dumnezeu și Maicii Sale Preacurate care proniază viața duhovnicească a acestei parohii, mulțumesc Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, care cu multă atenție mi-a încredințat această sarcină, aceea de, la început slujitor, apoi paroh al bisericii. Mulțumesc părintelui meu duhovnic Dinu Pompiliu, care m-a remarcat încă din anii în care eram seminarist. M-a ținut în preajma dânsului, de unde am învățat nenumărate lucruri folositoare în preoție, mi-a dat binecuvântare pentru căsătorie, pentru preoție, m-a pus să-mi continui studiile și a vegheat permanent pentru dezvoltarea mea intelectuală și duhovnicească. Mulțumesc preotesei mele și copiilor mei, care au înțeles misiunea la care am fost chemat și au acceptat faptul că am pus pe primul loc Biserica și apoi casa. Și știu și cu câtă trudă m-am dăruit Bisericii și câte zile și ani la rând, nenumărați, îi vedeam, poate, dimineața când plecam și noaptea când ajungeam acasă. Mulțumesc, nu în ultimul

rând, și dumneavoastră, iubiți credincioși, care ne-ați susținut în toate lucrările și activitățile desfășurate la Parohie, cu convingerea că vom continua lucrarea în duhul inițiat de părintele nostru duhovnicesc, Dinu Pompiliu.

Mă voi strădui să fiu la înălțimea înaintașilor care au purtat cu vrednicie crucea deloc ușoară în această parohie. Voi desfășura pe mai departe întreita slujire a preoției – didactică, sacerdotală și conducătoare –, toate acestea în smerenie, în ascultare, cu stăruință și devotament. Voi avea ca model pe Marele Păstor și Arhiereu, care și-a pus sufletul pentru oile Sale. Voi căuta să cunosc pe fiecare credincios al acestei parohii și voi duce

mai departe idealurile moștenite ani de-a rândul, în timpul slujirii mele aici, idealuri lăsate mie ca testament scris de la înaintași și voi căuta să duc la îndeplinire sarcinile deloc ușoare, fără să uit că preoția se săvârșește pe pământ, dar are demnitatea celor cerești, așa cum a spus Sf. Ioan Gură de Aur în tratatul său despre preoție.

Duhul de comuniune, fiorul duhovnicesc din care am gustat și m-am îndulcit în momentul în care am pășit în acest spațiu sacru acum 30 de ani îl voi păstra nealterat, îl voi cultiva și îl voi desăvârși cât timp voi activa în acest spațiu duhovnicesc. Voi căuta să-mi pun sufletul pentru păstrarea dreptei credințe, așa cum am învățat de la marii Părinți ai Bisericii. Voi căuta să

păstrez tezaurul credinței sănătoase, ca să nu se strecoare printre noi oameni stricați la minte și lipsiți de adevăr, care socotesc că evlavia este un mijloc de câștig. Voi căuta în dvs. chipul nemuritor al lui Dumnezeu și al Aceluia răstignit, mort și înviat. Îmi voi păstra cu sfințenie jurământul preoțesc, ca unul dintre oamenii credincioși care vor fi destoinici să învețe și pe alții, așa cum îl învăța marele Ap. Pavel pe ucenicul său, Timotei (...): «Tu fii treaz în toate, suferă răul, fă lucrul de evanghelist, slujba ta fă-o deplin.»

Rog pe Bunul Dumnezeu să fie împreună cu noi și să ducem la bun sfârșit această lucrare duhovnicească. Cu Dumnezeu la drum! Să ne trăiți!” ✦

Întâlniri catehetice

PR. PROF. UNIV. DR. EMANOIL BĂBUȘ

„Creștinul în era digitală”

Duminică, 6 aprilie 2025, începând cu ora 17:00, Părintele prof. univ. dr. Emanoil Băbuș, de la Facultatea de Teologie Ortodoxă din București, va susține în biserica noastră cateheza cu titlul „Creștinul în era digitală”.

Cunoscut și apreciat profesor la Facultatea de Teologie Ortodoxă din cadrul Universității București, a predat cursuri în special de istoria și spiritualitatea Bizanțului, de istorie bisericească universală, de ortodoxie occidentală, ortodoxie în Franța, islam și Bizanț. Imediat după terminarea facultății, a urmat cursuri de doctorat în teologie la Institutul Teologic de grad Universitar București (1984-1987), iar după '90 studii aprofundate la Facultatea de Teologie Protestantă a Universității de Științe Umaniste din Strasbourg (1991) și apoi studii de doctorat la Universitatea de Științe Umaniste din Strasbourg, finalizate în 1997 cu titlul de doctor în Teologie obținut la Facultatea de Teologie Protestantă din Paris.

Activitatea de cercetare a Părintelui profesor Emanoil Băbuș s-a axat pe evenimentele importante din viața Bisericii creștine, din istoria Bizanțului, pe raporturile dintre Bizanț și lumea islamică în perioada secolelor VII-XV. Cercetările sale s-au concretizat în zeci de studii, articole, cărți. Dintre cele mai importante cărți amintim: „Bizanțul, istorie și spiritualitate”, „Bizanț și islam în Evul Mediu”, „Ortodoxie și Occident. Biserica Catolică Ortodoxă a Franței” și „Bizanțul, istorie și spiritualitate”.

Credința și cultura Părintele profesor Emanoil Băbuș le-a moștenit din familie, o familie evlavioasă, din care nu au lipsit preoții: un unchi al tatălui era stareț, arhimandritul Grigore Georgescu, iar mai aproape de noi a fost părintele arhimandrit

Grigore Băbuș, văr al tatălui său, cunoscut ca membru al „Rugului Aprins” și bibliotecar al Bibliotecii Sfântului Sinod. Părintele Emanoil Băbuș și-a petrecut multe ore în apropierea Părintelui Grigorie Băbuș, acesta însuflându-i dorința de a deveni preot, dar și dragostea pentru cărți, cultură și studiu.

Din 1990 este preot, iar de peste 25 de ani slujește la Parohia Sf. Ilie Gorgani din Capitală.

Din activitatea sa pastorală, dar și din cunoașterea socială, Părintele profesor Emanoil Băbuș va simți imboldul de a studia teme mai puțin comune unui istoric. Cartea sa „Emoții, afecte și sentimente în istorie” va fi apreciată de Academia Română, primind în anul 2022 Premiul „Dumitru Stăniloae”. Au urmat apoi cărți precum „Pandemie, adicții și alte maladii văzute prin ochii Sfinților Părinți”, „Icoane și emoticoane”, iar cea mai nouă carte, din 2024, este „Chip, cip, click. O perspectivă creștină asupra noilor tehnologii”. Într-o lume din ce în ce mai tehnologizată, omul își pierde din umanitate, din sensibilitate, din trăirea spirituală. Încet, dar sigur, viața

sa se transfere într-un mediu tehnologic, al mașinilor. De aceea, este firească întrebarea pe care și-o pune Părintele profesor: „Tot cultivând abilități superficiale, am ajuns să ne pierdem musculatura duhovnicească necesară sufletului și trupului în lupta din lumea subtilă și nevăzută pe care nu o mai percepem. Alteritatea tinde să se descompună în virtualitate. Ce va deveni omul îndrăgostit de imaginea de sine, însetat de like-uri, dar secătuit de akedie și de lăcomie?”

Vă invităm azi la cateheza „Creștinul în era digitală” pentru afla răspunsul la această întrebare și la multe altele pe care omul duhovnicesc și le pune într-o lume plină de adicții, dar și în curs de dezumanizare. ✦

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 6-13 APRILIE 2025

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 06.04	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminică a 5-a din Post (a Sf. Cuv. Maria Egipteanca) – Utrenia, Sf. Liturghie
Miercuri 09.04	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Liturghia Darurilor mai înainte sfințite Sfântul Maslu
Vineri 11.04	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	†) Sf. Ier. Calinic de Cernica, episcopul Râmnicului Liturghia Darurilor mai înainte sfințite Vecernie, Acatist
Sâmbătă 12.04	07 ⁰⁰ -10 ⁰⁰	Sfânta Liturghie; Parastas cu pomenirea celor adormiți Dezlegarea Săbindarelor – Sâmbăta lui Lazăr
Duminică 13.04	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	(†) Intrarea Domnului în Ierusalim - Duminică a 6-a din Post (a Floriilor) Utrenia, Sfânta Liturghie